

U spomen na Božana Šimovića 1959 -1992

Na današnji dan prije 25 godina, **08.studenog 1992.** godine, Hercegovinom je odjeknuo glas o pogibiji brigadira Božana Šimovića. Tog dana predvodeći svoje momke odnosno Postrojbu za posebne namjene "Ludvig Pavlović" u operaciji "BURA" na Hodovskoj visoravni, pri osvajanju kote 690 – najjačeg uporišta srbočetničkih snaga, položio je svoj život na oltar Domovine. Kao istaknuti zapovjednik, i prije svega veliki čovjek, postao je simbol jednog vremena. Njegova karizma bila je prepoznatljiva po hrabrosti i borbi za ideju slobodne Hrvatske, za čije je oslobođenje ustao među prvim sinovima.

Rođen je 7.srpnja 1959. godine u Zvirovićima, jedan od osmero braće i sestara, od roditelja Ive i Mije. Odgajan je u obitelji u kojoj se učilo živjeti i trpjeti. Od rane mladosti isticao se velikim zalaganjem i ljubavi prema pravdi, zbog čega kasnije i dobiva zapovjednu dužnost.

Njegov put posebno obilježava činjenica da je bez vojne škole bio pravi vizionar i vojskovođa.

Nakon što je bilo jasno da Jugoslavija neće pristati na mirni razlaz, sa mnogim drugim hercegovačkim sinovima odlazi u Pulu na obuku specijalne policije i od tada su na raspolaganju Republike Hrvatske u obrani njenog integriteta. Podržali su ideju prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana o osnivanju Zbora narodne garde, te daju prisegu u Zagrebu. Nakon toga prolaze od slunjskog preko gospićkog ratišta, do Dubrovnika gdje su također sudjelovali u formiranju Zbora NG. Među mnogim, nemoguće je ne spomenuti legendarnu bitku na Čepikućama u listopadu 1991. Stvarnost je takva da o njenoj istini danas ne možemo mnogo čuti, no činjenica je da je upravo pokojni Božan sa još 21 čovjekom zaustavio srbočetničke rezerviste – što je bila pobjeda koja je spasila Dubrovnik od stradanja velikih razmjera. Tom bitkom je spriječeno odvajanje južnog dijela Hrvatske od ostatka države.

Pri formiranju Prve dobrovoljačke pukovnije Kralj Tomislav, čija je baza bila u Dragljanima, bio je zamjenik zapovjednika. Iz te baze krenulo se u oslobađanje prve

vojarne na prostorima BiH, a koja danas nosi njegovo ime. Od naoružanja iz vojarne, opremljen je dobar dio HVO-a koji je bio u nastajanju, a OS južnog bojišta RH dobile su prve tenkove.

S ove vremenske distance jasno je vidljivo koliko je novim naraštajima minimaliziran sami čin oslobađanja vojarne. Međutim, ne bismo smjeli zaboraviti kolika je hrabrost bila potrebna, ako uzmemo u obzir da je JNA bila treća vojna sila u svijetu.

Nakon njegove pogibije, postrojba je nastavila svoj ratni put i ponosno nosila svoje ime. Do danas je ostao prepoznatljivi naziv "Božanovi". Na brojnim mjestima se spominju kao hrabri i pošteni vojnici, koje je u bitkama za oslobođenje okupiranih teritorija predvodio čvrstim korakom i uvijek ponavljanom zapovijedi : "ZA MNOM!". O njemu su pisane i opjevane pjesme, i danas se prepričavaju priče kao o karizmatikom zapovjedniku. Njegovi suborci sjećaju ga se s iznimnim poštovanjem, pa se kaže da je nedvojbeno kako će zauzeti časno mjesto u pisanju povijesti hrvatske države , HVO-a i Herceg Bosne, čemu je i posvetio svoj život.

Za svoje zasluge odlikovan je:

– Spomenicom Domovinskog rata od predsjednika RH dr Franje Tuđmana 1994.

– ukazom Predsjedničkog vijeća HB također Spomenicom Domovinskog rata 1995.

– njemu u čast priznanjem reda Zrinskog i Frankopana s pozlaćenim pleterom (obitelji Šimović", 1995., i orden Zrinskog i Frankopana

– posmrtno odlikovan pukovnikom redom kneza Domagoja, 1995.

– medalja za izuzetnu hrabrost tijekom Domovinskog rata u obrani Dubrovnika , od Zbora narodne garde

– priznanje "Dubrovački branitelj", 2011.

Posmrtno je promaknut u čin brigadira u Oružanim snagama HR-HB, u veljači 1995.godine.

Tužno je koliko danas različitih povijesnih "istina" možemo čuti, i koliko se činjenice pokušavaju prikriti ili izmijeniti. Stoga je na nama odgovornost da prenosimo veličinu žrtve koju su podnijeli svi hrvatski sinovi, kako bi osigurali našu slobodnu sadašnjost, odnosno budućnost. Najveća žrtva jest položiti svoj život za druge, vodeći poštene bitke i u svojstvu obrane. I Božo se kroz svoj ratni put vodio očevom rečenicom: " Nikad ne zaboravite jedno – iz rata nije toliko bitno izići živ, koliko je bitno sačuvati obraz i izaći pošten."

Koliko god o njemu pisali, ne možemo dovoljno izraziti kakav je čovjek i vojnici bio, i kakav je život živio. To najbolje govori tekst ispisan na njegovoj bisti u krugu vojarne "Božan Šimović" u Čapljini, autora fra M. Pinjuha:

"Na kamenu je ponikao značaja čvrsta.

Zdravoga duha zemljom je hrvatskom ponosno hodio,
za nju se hrabro viteški borio i

život svoj mladenački na žrtvenik njen spremno položio."

ANA BRAJKOVIĆ